

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Missionsverksamhet i Europa

Äldste Faustino Lopez, Spanien

Områdessjuttio

För en tid sedan berättade två missionärer från Förenta staterna för mig om hur några av kyrkans medlemmar reagerade på deras missionskallelse till Spanien. En av dem fick höra att hans mission skulle bli mycket svår, och den andra att han skulle plantera många frön. Båda berättade för mig att de gjorde uppror mot tanken att missionsarbetet i Europa är någonting svårt, och att predikandets frukter hör framtiden till.

Jag vet inte om den här inställningen kommer sig av uppfattningen att det i Europa inte är möjligt att döpa många människor, eller om det är vi själva, européerna, som är övertygade om att det är mycket svårt att döpa på denna gamla kontinent. Hur som helst är den inte fruktbar för missionsarbetet.

Kyrkans ledare i Europa har bestämt sig för att bekämpa denna negativa inställning, vilken gör det svårt för verket att ha framgång och blockerar upprättandet av en stark kyrka. Å ena sidan letar de fram profetior från det förflutna som talar om kyrkans tillväxt i Europa,

Äldste Faustino Lopez

och å andra sidan citerar de om och om igen president Uchtdorf, vår europeiske apostel, som sade: "Det är möjligt att döpa överallt."¹

Föreställningen att det är möjligt att döpa överallt — vilket inbegriper Europa — borde vara självklar. Den var till exempel sann för profeten Joseph Smith, när han mitt i en kris som omfattade hela kyrkan i Förenta staterna, under det så kallade "avfallet i Kirtland" åren 1836–1838, kände sig inspirerad att skicka missionärer

till Storbritannien. Söndagen den 4 juni 1837 gick han fram till Heber C. Kimball i templet och viskade i hans öra: "Broder Heber, Herrens Ande har viskat till mig: 'Låt min tjänare Heber bege sig till England och förkunna mitt evangelium och öppna frälsningens dörr för denna nation'."² Orson Hyde åtföljde Heber C. Kimball och till de två apostlarna anslöt sig fem andra bröder. De predikade alla i staden Preston. Vi får veta att djävulen reagerade våldsamt på dessa första missionärers predikande, för han visste att många européer skulle ta emot evangeliet — också djävulen visste att det var möjligt att döpa i Europa.

De första dopen öppnade portarna till en flod av dop, inte bara i Preston, utan också i andra närliggande städer. I Chatburn till exempel döpte äldste Kimball 25 personer den första kvällen han predikade. Fem dagar senare döpte missionärerna 110 människor som de organiserade i grenar i olika städer. Efter åtta månader hade 2000 människor omvänt sig till kyrkan och 26 grenar hade organiserats. All denna framgång förberedde vägen för det häpnadsväckande missionsarbete som skulle äga rum under följande år. I det första decenniet av den brittiska

missionen (1837–1846), döptes 17.840 engelska invånare. Mer än 4.700 nyomvända reste till Förenta staterna för att förena sig med de heliga i Nauvoo, Illinois. Mellan 1846 och 1884 hade mer än 85.000 europeiska immigranter anlänt till staten Utah.

För att få en uppfattning om vilka länder dessa europeiska immigranter kom ifrån, och hur många som kom från vart och ett av dessa länder, låt oss ta en titt på året 1855. Under det året anlände 21.911 immigranter till Utah, varav 19.535 var brittiska, 2000 kom från de skandinaviska länderna och de resterande var fransmän, italienare och tyskar.³

Först var missionsarbetet koncentrerat till Storbritannien, men under den senare perioden utgjorde de icke-brittiska den större delen av det totala antalet nyomvända. Antalet från de nordiska länderna var mer än 30.000 före slutet av artonhundratalet. Sålunda ser vi att det är möjligt att döpa, även i det norra Europas kalla länder.

Själva kyrkans överlevnad var beroende av tillväxten i Europa och emigrationen av europeiska nyomvända till Amerika: år 1880, av det totala antalet 160.000 medlemmar i Europa, var det bara 11.000 som stannade kvar på den gamla kontinenten — alla andra hade

begett sig till Förenta staterna. Det kan tyckas som om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Europa ännu inte har återhämtat sig från denna åderlåtning. Frågan kan ställas: har guldådern sinat ut; den långa raden med nyomvända från den europeiska gruvan? Skiljer sig Europa under 2000-talet från Europa under 1800-talet? Behöver vår nuvarande profet skicka apostlar för att predika evangeliet i Europa liksom Joseph Smith, för att förtroendet för missionsarbetet ska återupprättas i dessa länder?

Vi har inlett en ny era av kyrkan i Europa i och med att de västra och centrala områdena har gått samman till att utgöra Europa-området. Över området presiderar tre europeiska sjuttio och 14 områdessjuttio från olika europeiska länder. Vi hävdar alla att tiden för kyrkan i Europa är inne. Den dag då vi alla tror detta, och handlar i överensstämmelse med denna tro, ska vi se förändringen. Allt beror på oss: apostlarna kommer inte till Europa för att predika i stället för oss. För att visa att det är möjligt att döpa överallt måste vi själva upptäcka detta.

I och med det minskade antalet heltidsmissionärer ligger nyckeln till framgång i församlingsmissionen, med biskopen och missionsledaren

i förgrunden. För att upprätta kyrkan, som det står i missionsnärshandledningen Predika mitt evangelium, måste lokala ledare, församlingsmedlemmar, plus församlingsmissionärer och heltidsmissionärer arbeta tillsammans inom en missionsplan som är förberedd i församlingen under ledning av biskopen. Mitt råd är att läsa kapitel 13 av Predika mitt evangelium och omsätta det i praktiken.

Jag vill avsluta med avsnittet då en far, som var desperat eftersom han inte kunde finna någon att befria hans son från en ond ande, sade till Herren: ”... förbarma dig över oss och hjälp oss”! Herren svarade honom: ”Om du kan, säger du. Allt förmår den som tror.” Fadern, nu med hopp, utropade omedelbart: ”Jag tror. Hjälp min otro.”⁴

Må Herren hjälpa oss i vår otro, ta oss i handen, resa oss upp och få oss att gå. Det är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Kommentar på områdespresident-skapets möten.
2. ”Kyrkans historia i tidernas fullbordan”, Religion 341–343, *Kyrkans utbildningsverksamhet*, 2002, s. 174.
3. Jag har hämtat informationen om immigrationens fenomen under kyrkans första tid från kapitlet “Immigration and Diversity”, s. 127–144, i Leonard J. Arrington & Davis Bitton, *The Mormon Experience, a History of the Latter-day Saints*, 2:a uppl. University of Illinois Press, Urbanah and Chicago, 1992.
4. Mark 9:22–24.

FOTO TINA OLERGÅRD TENNEY

Stavskonferens för Stockholms södra stav

Tina Olergård Tenney
Västerhaninge församling

Helgen den 24–25 april var det åter dags för en uppskattad stavskonferens för Stockholms södra stav. Goda vänner gladdes över chansen att åter få träffas och medverka vid en andlig fest. Och så blev det även denna gång. Alla tal under konferensen präglades av konferensens tema: ”Personliga böner, dagliga skriftstudier och regelbundna tempelbesök.”

Söndagens möte hölls på Aula Magna ute vid Stockholms universitet. Konferensen inleddes med en del förändringar i stavspresidentskapet. President Bo Backman avlöstes som 1:e rådgivare, efter närmare 7 års tjänande. Den tidigare 2:e rådgivaren Per Nilsson kallades till 1:e rådgivare, och som ny 2:e rådgivare kallades Michael Lindblom.

Oliver Castillo, en ung man som relativt nyligen återvänt från en heltidsmission, gav oss tipset att i bön bära våra personliga vittnesbörd om vår himmelske Fader direkt till Honom själv. Kingsly Owusa-Paku berättade om goda föräldrar som gett honom en kristen uppfostran, något han senare som ung man valde bort. Men efter många inbjudningar under årens lopp att komma tillbaka till livet med Gud blev det till slut två kvinnliga missionärer som fick honom att som vuxen ta steget tillbaka och bli döpt.

Ulla Hallin blev döpt som ung kvinna men var sedan borta från kyrkan i över 20 år. Hon kunde komma tillbaka till gemenskapen tack vare kyrkans program, och då framförallt Hjälpföreningens besöksverksamhet, där idoga systrar hittade henne. Syster Hallin berättade även att bönen varit en viktig ingrediens i hela hennes liv, även under åren borta från kyrkan.

Den nye andre rådgivaren Michael Lindblom med sin hustru Marika.

Att kyrkan är en kärleksfull kyrka, var något som Hanneli Gustafsson uttryckte i sitt tal, och tillade att hon aldrig känt sig fördömd av någon annan än

sig själv, de gånger i livet hon känt att hon tappat fotfästet. Hennes vittnesbörd var framförallt vetenskapen om att hon är en Guds dotter, och att denna vetskap har gett henne styrka.

Delar av familjen Myhrberg (Jerker, Jessica och Marielle) gav oss olika perspektiv på konferensens tema. Bön, skrifterna och templet betecknas ofta som standardsvaren — ”samma, gamla vanliga” — men om vi använder oss av dessa verktyg blir vi rikligen välsignade. Mamma Jessica rekommenderade att göra dessa saker tillsammans som familj, allt blir lättare då. Pappa Jerkers råd till alla män var att ta på sig sin roll som familjens patriark och att kärleksfullt driva sin familj framåt andligen.

Vår tempelpresident Paul Oscarson citerade sin far i slutet av dennes liv, när de tillsammans stod i det vardagsrum i föräldrarnas hem där de vid så många högtider samlats som familj: ”Vad är himmelen om inte ett hem?” Vi är Guds barn med en Fader som är angelägen om att vi återvänder hem till honom.

President Bo Backman refererade till de många samtal han haft möjlighet att ha med stavens medlemmar under dessa år, samtal med känslan av att fler än två personer varit närvarande. Han sade: ”Vi kan alla förändra samhällen, ja en hel värld. Men allt börjar i mitt eget hjärta!”

President Michael Lindblom bar ett starkt vittnesbörd om vikten att följa Andens maningar till oss, samt att inte döma andra. Det är så lätt att döma andra utifrån det vi ser på utsidan.

Avslutande talare denna session var president Jonas Krylborn. Hans budskap till församlingen var

främst att många stora skeenden händer i de små tingen. Han gav exempel från skrifterna: De spelade som av Kristus uppmanades att doppa sig sju gånger i floden. Israeliterna som av Moses uppmanades att inte ta bort blicken från kopparormen. Trots sin enkelhet visade sig dessa handlingar vara svåra för många att följa, de var helt enkelt inte av tillräckligt stor dignitet. Vi har så ofta hört uppmaningen om dagliga böner och skriftstudier samt regelbundna besök till templet. Dessa enkla handlingar är vad Herren ber oss om idag — Är dessa kanske vår "kopparorm?" Vi kommer alla inför vägval i livet, prövningar som vi måste bemästra, vi har fått receptet på hur vi ska ta oss igenom dessa, men det är upp till oss om vi vill följa de enkla råden. ■

Midsommarafton i Tyresta By 2010

Annya Hägglund, Västerhaninge 2

Som traditionen bjuder firade många familjer från Stockholms båda stavar midsommarafton 2010 i Tyresta By, en naturskön plats nära staden men långt ifrån larm, brus och stress. Inneslutna i det gröna, böljande ängs- och skogslandskapet med en kulturbondgård, rödmålade bodar med vita knutar, café och lakritsstånd, hissade glada barn och vuxna upp den gemensamt pyntade midsommarstången och dansade sedan runt den av hjärtans lust.

I samarbete med Tyresta Nationalpark har medlemmar från Handens och Västerhaninges församlingar organiserat och utvecklat midsommaraftonens firande. Antalet besökare till nationalparken har ökat stadigt år för år. Med alla grusiga parkeringsplatserna helt fulla och vägrenarna tätt befolkade av bilar estimerade naturvägledaren och Tyrestas kontaktman Peder Curman att "vi säkert var 2000 besökare".

Han var mycket nöjd med arbetsinsatserna

kyrkans medlemmar bidrog med — allt ifrån de duktiga musikanternas och teknikern Janrik Kindestams förberedelser till arbetet runt stången av ansvarige Daniel Midelf, till städningen efteråt då minsta lilla juicepaket noggrant plockades upp före hemgång.

Vackrare omgivning går knappt att finna för ett roligt midsommarfirande, och med den starka solen som sken från en klarblå himmel och en perfekt, lagom bris i följel var omständigheterna minst sagt gynnsamma.

Joel Hägglund, (Handens församling) vann löpartävlingen och gjorde halvmilen på 18.45, sekunderna före tvåan, även han från Handens församling, Bo-Christer Bertilsson. På damsidan vann en av våra snabba missionärer på en tid något under halvtimmen.

Folk från när och fjärran strömmade till alltefter som — vissa kom tidigt och ville grilla på de varma grillarna och picknicken med familj och goda vänner, andra kom mer lagom till dansen. Var och en som ville lindade gröna blad och vackra blommor runt stången och med stången på plats drog den muntra musiken igång med Beatrice Bertilsson och Toini Rydgren på fiol, Leif Eriksson på dragspel och Rolf Hägglund på bas.

Hanna Henretta var tillbaka som den entusiastiska dansledaren och fixade och trixade snabbt ihop fem ringar med studsande barn, coola ungdomar och flåsande vuxna. Den stora ängen fylldes av glada röster och musik som hördes ut över ängarna. Dragkampen efteråt blev en given succé för såväl de vinnande lagen som för åskådarna.

En söt midsommarflicka, Signe Karlsson från Skövde.

Midsommarfirande i Tyresta By där många familjer från Stockholms stavar firade tillsammans.

"Visst går det att utveckla midsommaraftonfirandet i Tyresta By vidare", säger arrangörerna gemensamt. Många familjer får en positiv bild av mormonerna genom denna glädjefyllda aktivitet. De inblandade myser över att allt är över för denna gång och att eftersmaken även denna gång är god. ■

Midsommarfirande arrangerat av Utby församling

Emilia Åman, Utby församling

För fjärde året i rad arrangerade Utby församling ett välbesökt och mycket lyckat midsommarfirande i stadsdelen där kapellet finns. Reklam delades ut till alla hushåll i Utby med omnejd samt att det också omnämndes i tidningen Metros tablå över midsommarfiranden i Göteborgstrakten. Evenemanget besöktes av drygt 1000 personer, varav ett hundratal är medlemmar i kyrkan.

Solen tittade fram med jämna mellanrum och sommarstämningen var på topp! Picknick i gräset varvades med lekar, musik och dans kring den vackra midsommarstången och glass delades ut till alla barnen. Efteråt uttryckte många sin uppskattning över arrangemanget. De var imponerade av medlemmarnas glada ansikten och villighet att föra vidare Utby stadsdels midsommartradition. ■

Utby församling arrangerade för fjärde året i rad midsommarfirande för drygt 1 000 personer i den stadsdel där kapellet finns.

Kulturfest i Utby församling

Ann-Cathrine Hindborg, Utby församling

Utby församling är en spännande församling! På söndagarna samlas vi omkring 170 medlemmar och vänner, gamla och unga och många olika nationaliteter.

Förutom Sverige, är Norge, Finland, Danmark, Island, Tyskland, Österrike, Schweiz, Polen, Ryssland, Iran, Nigeria, Ghana, Kamerun, USA, Brasilien, Argentina, Bolivia, Chile, Australien, Filippinerna, Taiwan, Malaysia och Kina representerade — för att nämna några.

Under de senaste åren har temat och målsättningen för vår församling varit att "alla är ett i Kristus". Vi är alla olika och har olika ursprung men samtidigt förnas vi i vår tro på Jesus Kristus. Det spelar ingen roll att vi är ett 25-tal nationaliteter, det gör oss bara starkare.

Vi har ofta dop och församlingen växer så det knakar! Vi kan tycka ibland att vi inte hinner lära känna alla nya medlemmar under söndagarna. Därför kändes det extra roligt

Många olika kulturer var representerade under Utby församlings kulturfest.

Lilja Einarsdottir med dottern Anna Karlstrand läste en dikt på isländska.

**Uche Ehiedu
från Nigeria**

att aktivitetskommittén arrangerade en Kulturfest lördagen den 29 maj. Det var härligt att se att så många kom och var intresserade av att ta del av det kulturella utbudet.

Både gamla och nya medlemmar fick möjlighet att visa upp sina olika kulturer. Vi fick provsmaka

på många och goda maträtter och desserter. Vi fick se folkdanser, både schweiziska och afrikanska. Vi fick lära oss hur man hälsar på en afrikansk kung! Vi fick lyssna till Lilja Einarsdottir som läste sin pappas dikt på isländska och till Shant Sarkes som läste ur Läran och förbunden på arabiska, det var en stark upplevelse! Till sist sjöng också primärbarnen vackert för oss.

Kvällen avslutades med en amerikansk square-dans som Kirk och Valentina Cammans lärde ut. Det var härligt att se så många glada representanter från så många olika länder förenas i en gemensam dans. Stämningen var verkligen på topp och alla var överens om att det är berikande att få vara en del i en brokig församling.

Man kan säga att vår församling är världen i miniatyr och alla är vi enade kring vår tro på Kristus. ■

Uppfriskande aktivitet

Unga kvinnor, Utby församling

En solig lördagsmorgon i maj tog unga kvinnor i Utby församling färjan över till den lilla ön Dyrön strax utanför Tjörn. Havet var blått och slog hårt mot klipporna. Under 45 minuters vandring med härlig utsikt gick vi över berg och genom en passage av en trång ravin. Efter mycket klättrande hittade vi äntligen Dyröns bastu, Sveriges hetaste och bästa bastu.

Efter en timmas skön bastu varvat med dopp i det 12-gradiga havsvattnet gick vi vidare till en

Unga kvinnor med ledare från Utby församling på utflykt till ön Dyrön utanför Tjörn. Fr.v. Camilla Englund, Angela Odén, Josefin Ludwig, Linnéa Ludwig, Amanda Englund, Britt-Marie Lind, Beatrice Remstedt och längst fram Sofia Lind.

grillplats med utsikt över havet och Marstrands fästning. Där stannade vi och grillade korv.

Det var en härlig dag med härligt sällskap och fin natur som vi gärna gör om. ■

FOTO BRITTMARIE LIND

MISSIONÄRSMINNEN

Undervisning med snäckskal

Edith Wiklöf, Jönköpings församling

När min make Torsten och jag var på mission i Chile ombads vi att hålla lärarutbildningskurser för att förbättra kvaliteten bland lärarna. Vi ville ge dem idéer om användningen av visuella hjälpmedel. En dag skulle vi börja en ny kurs. För detta gick vi ner till stranden och plockade snäckskal av samma sort, som fanns där i miljoner/miljarder uppskölda från havet.

Innan lektionen började lade vi på varje stol ett av dessa snäckskal tillsammans med en liten välkomsthälsning. Eleverna tittade likgiltigt på skalen som de sett tusentals gånger på stranden och ofta trampat sönder. Så började de jämföra sina skal. När vi inledde lektionen sa vi: "Ni ser ett snäckskal på er stol. Har ni tänkt på, varför ni fått det?" Efter att alla begrundat svaren, sa vi: "Detta är just *ditt* skal och symboliserar just *dig*. Det finns tusentals där ute vid stranden, så många att man knappast lägger märke till dem, men som ni nu ser, så är alla av samma sort, men inte ett enda är helt lika. Vartenda skal är lika men dock totalt olika — men vartenda är otroligt vackert på sitt eget sätt. De är ibland vita, eller vita med lite beige, en del har mörkbeiga färger och en del är mycket mörka med lite vitt i. Olika mönster — men samma

form. Jämför inte ditt skal med din grannes skal, men se skönheten i *ditt* skal. Vi är alla vackra på vårt eget sätt, vi har kanske till och med olika hudfärg, men alla har något gudomligt i sitt eget utseende. Tag vara på detta och jämför dig inte med skönheten bredvid dig. Hon är kanske vacker, men du är kanske vacker på ett mera andligt sätt, eller tvärtom.

Precis som ditt lilla skal, är du en Guds skapelse. Men det är också ditt lilla skal. Tänk dig, att Gud skapade det också och han har formgivit det och det har nu genomfört ändamålet med sin skapelse. Nu är det bara ett skal, men har behållit sin gudagivna skönhet. Vad säger det dig?"

När kursen var slut och vi skulle få förflyttning, kom en

Torsten och Edith Wiklöf

syster till oss och gav oss var sitt vackert snäckskal. Men hon hade borrarat 2 hål i det. Ett för att kunna fästa det i en halskedja och ett annat i mitten, dit hon hade klistrat en låtsasdiamant. Gissa, vad hon sa? "Ni är exceptionellt vackra skal och ni kommer en dag att krönas med att vara speciella diamanter hos vår himmelske Fader! Tack, för att ni fick oss att se vår egen skönhet! Hoppas att vi träffas där en dag efter jordelivet!" Vi grät av tacksamhet. ■

Vill du dela med dig av ett minne från din mission? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller till asw@bredband.net (för Stockholms stavar)

LÄSARKOMMENTAR

Kommentarer från läsare välkomnas

Skicka gärna in dina kommentarer om artiklar i *Liahona* och lokala sidorna till eivorhagman@hotmail.com ■

PÅ NÄTET

Informationsfilmer

För att lära sig mer om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära, syfte och mission finns 14 olika informationsfilmer, bl.a. Konst och Kultur, Organisation, Ledare i kyrkan, Kyrkans huvudkontor, Grundläggande tro, Humanitär hjälp, Kyrkans hälsolag, Kyrkans historia. Alla filmer är än så länge enbart på engelska (förutom Ledare i kyrkan).

www.jesukristikyrka.se, välj "Om kyrkan — Informationsfilmer" ■

Eivor Hagman, redaktör: eivorhagman@hotmail.com

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping, Tel. 036-719663

Anne-Sofie Wahlman, ass. redaktör (för Stockholms stavar):

asw@bredband.net

Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås, Tel. 021-127321 ■

Min andliga upplevelse

Ingela Stenberg, Gubbängens församling

FOTO INGELA STENBERG

Ingela Stenberg

Jag har en mycket nära vän som inte är medlem i kyrkan. Hon vet att jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka och hon vet lite vad det innebär. Jag ger henne hintar sporadiskt om min tro, men än har hon inte frågat mer än jag berättat.

En morgon ringde min kompis och jag visste direkt att något var fel.

Hon berättade att hennes pappa hade gått bort dagen innan. Det blev ett lite längre samtal än vanligt. Hon fick prata. Under hela samtalet kände jag mig manad att berätta att JAG VET att det finns liv efter döden. Det tog lite tid innan det rätta tillfället kom. Till slut berättade jag att jag vet att hennes pappa har det bra nu, att han mår bra och att hon kommer få träffa honom igen. Det var svårt ärligt talat att säga det, men när maningen från den Helige Anden kommer är det bara att göra det! Det kändes väldigt gott att ha förklarat vad jag visste är sant. Efter mitt vittnesbörd var hon tyst en stund och sa sen tack.

Min vän har inte refererat till denna händelse än eller frågat mig mer om vad jag tror om livet efter döden. Men jag vet att hon tog till sig dessa små, enkla ord som ändå betyder så mycket.

Jag vill bara påminna både er och mig själv om att alltid vara ett gott exempel och vara ett ljus för världen. När vi döpte oss slöt vi *förbund* med Herren och lovade honom att vi ska bära varandras bördor, sörja med dem som sörjer, trösta dem som behöver tröst, och *stå såsom vittnen om Gud alltid och i allting och överallt* (Mosiah 18:8–9) Tjänande är vårt främsta löfte.

Sedan vill jag också påminna om att när Anden manar, gör det! Det går inte att argumentera emot eller slingra sig ur. Det är vår himmelske Fader själv som säger till just *dig* att du ska uträtta något.

Jag har ett starkt vittnesbörd om detta! ■

En dröm

Elisabeth Mühlematter, Utby församling

Jag har varit medlem i kyrkan sedan jag var 19 år men undersökte kyrkan redan som 16-åring. Det var vid den tiden som jag hade en dröm.

Jag drömde att jag varit nere i "underjorden". Jag klättrade på en steg upp ur detta stora mörka hål. När jag var nästan uppe lade jag märke till en solig äng med några kullar i bakgrunden. Mitt på denna äng gick en bredare stig och på den stigen gick en man i fotsida kläder. Han såg ut som en profet från skriftens tid. Han utstrålade frid och trygghet och jag visste att jag måste hinna i kapp honom. Jag såg bara hans rygg, så när jag var helt uppe ur gropen började jag i raskare tempo gå efter honom.

Jag kan inte minnas att jag ropade på honom för att få hans uppmärksamhet. När jag är nästan framme saktar han farten, sträcker bakåt vänstra handen till mig och ler, fortfarande utan ett ord men som om han ville att vi skulle gå tillsammans. Då klack det till i bröstet och tårar vätte mina ögon. Det var Jesus Kristus själv som tog sig tid att vänta på mig. Vi gick vidare tillsammans och jag vaknade.

Denna dröm har stärkt mig genom livet! ■

.....

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar).

Elisabeth Mühlematter

FOTO ANN-CATHERINE HINDBORG

EUROPE AREA (SWEDISH)